

Pastýřský list k první neděli adventní 2017

Drazí přátelé,

vstupujeme dnes do adventu, který je letos mimořádně krátký. To znamená, že máme málo času na vánoční přípravy, ale nemyslím jen na dárky a úklidy, ale především na přípravu nového vstupu Spasitele do současného světa, který potřebuje spásu.

Od lidí, kteří se Bohu vzdálili, často slyším, že prý přestali věřit proto, že se zklamali, nebo proto, že se nenaplnilo jejich očekávání, když necítili nějaký užitek ze své zbožnosti. Je mi líto, ale takoví lidé měli asi hodně mylnou představu o Bohu. Udělali si z něj služebníčka, pomocníčka svého štěstí. Vůbec neobjevili jeho velikost a asi je ani nenapadlo, že největším štěstím člověka je stát na Boží straně, být v jeho službě, objevovat jeho velikost, stavět ho výš než sebe, dávat mu přednost před sebou. Naopak, kdo objevil Boha, který podle slov Bible je Láska, ten po Bohu touží, ten ho chce. Kdysi jsem se ptal jednoho snoubence, který měl problém uvěřit v Boha: *Co je pro tebe láska, produkt tvého srdce, nebo něco, co tě přesahuje a je bez hranic, ale naplňuje tvé srdce?* Jasně prohlásil, že láska je nekonečná. Tak mu říkám: *Právě nekonečné lásce říká Bible Bůh. Když se jí otevřeš a budeš milovat nezištně, bude v tobě sám Bůh. Neuvidíš ho, ale zakusíš.* Tento objev, tuto zkušenost potřebuje každý z nás. A není těžké ji udělat. Může to zkusit každý z vás. Stačí dělat skutky lásky naprosto nezištně. Když miluješ, Bůh, který je Láska, je přímo v tobě a skrze tebe dokonce působí, ty jsi jeho spolupracovníkem a máš podíl uzdravování světa, na budování Božího království na zemi.

Díváme-li se kolem sebe, musíme uznat, že se daří mnoho věcí jak v církvi, tak ve společnosti. A je dobře se z toho umět radovat a všem, kteří se na tom podíleli, být také vděční. Vděčnost je velice užitečná, nejen obohacuje, ale i uzdravuje mnohá napětí a vztahy, ba dokonce zabraňuje mnoha chorobám. Zároveň musíme vidět, že není všechno kolem nás v pořádku, když slyšíme ze všech stran, jak chybí lidé, jak všude chybí pracovníci, a nepřiznaným důvodem je, že už dvacet let se nerodí dost dětí. Zaměstnavatelé vymírajícího národa shánějí do práce cizince, ale ostatní se přistěhovalců bojí. Umíme sice vydělávat a budovat, ale přestali jsme umět milovat a nezištně sloužit. Opakujeme jako mantru, že všechno něco stojí a vše se musí platit. Já uznávám spravedlnost, ale vidím vážný problém v tom, že jsme z peněz udělali boha, který je všemocný a bez něhož nic nejde. To není křesťanský Bůh. Biblická moudrost říká, že Bůh je Láska, která je naprosto nezištná.

Na podzim jsem doprovázel velkou skupinu poutníků do Lurd. Tam mě zaujali jejich dobrovolníci všech věkových skupin, nejvíce krásní mladí lidé sloužící nemocným. Mezi desetitisíci poutníků bylo ten den až šest set vozičkářů, o které se starali dobrovolníci, jejichž aktuální počet jsem odhadl na více než tisíc. Když jsem se o ně zajímal, zjistil jsem, že dobrovolník v Lurdech si platí sám nejen cestu, ale i ubytování a stravu, že takto slouží každý rok aspoň jeden týden a k tomu navíc doprovází poutníky své diecéze nebo země. Mladí studenti si musí napřed vydělat na brigádách, aby měli na bezplatnou

službu. Dospělí si na službu nemocným berou dovolenou. Udiveně jsem se ptal, jaká za tím musí být výchova? Jeden vedoucí mi odpověděl: *Naše církev je chudá, my děláme pro církev všechno zdarma. Ale všimněte si, že naše společenství je plné života!* A já musím potvrdit, že ten život, tu obrodu, tam bylo opravdu vidět. Všiml jsem si, že Lurdy přitahují nejen zjevením a zázraky, ale i množstvím prokazované lásky.

Nezištná služba z lásky může být lékem i na nemoci našich rodin a celé společnosti. Bude-li v našem životě více přítomen Bůh lásky, nebude bůh peněz kazící vztahy a šířící korupci tak silný. Bude-li v rodinách důležitější láska než peníze, určitě přibude dětí a ty dostanou lepší výchovu, protože na ně budou mít rodiče více času. Budou psychicky zdravější a lidsky zralejší, když vyrostou v harmonických rodinách. Pak bude mladá generace zárukou lidské naděje a budeme mít i dost pracovníků pro různé obory. Mám upřímnou radost, když slyším i od lidí nevěřících mnoho chvály na letošní celostátní setkání mládeže v Olomouci, kde se ukázalo tolik krásné mládeže. Ale taková mládež by neměla být výjimkou! Taková by měla být většina.

To všechno se může uskutečnit a situace se může změnit k dobrému, když se v obyčejném všedním životě otevřeme Bohu křesťanů, Bohu lásky, když odmítneme sloužit falešným bůžkům, kterými se stávají peníze, majetky, požitky či pohodlí a zábava, když se stanou nejvyšším cílem. Odpočinek je potřebný. Ekonomika je nutná a spravedlnost vyžaduje spravedlivou mzdu, ale ani ta nenahradí to, co přináší nezištně darovaná láska. Vánocům říkáme svátky lásky, protože při nich zakoušíme mimořádnou blízkost Boha lásky, který se nám daruje.

Využijme prosím adventní dny k tomu, abychom denně otevírali své oči a uměli vidět spoustu příležitostí ke skutkům nezištné lásky, jako je odpuštění či upřímná pomoc i cizím lidem, ochota trpělivě naslouchat, věnovat čas, předpokládat dobré úmysly, či jen pozdravit člověka, kterého nepotřebujeme, dát druhému přednost ve dveřích nebo na silničním přechodu, ohleduplně pustit před sebe jiné auto... Denně máme mnoho příležitostí, abychom nechali vstupovat Boha do našeho světa skrze skutky nezištné lásky. Boží přítomnost udělá svět krásnějším a Vánoce budeme pak moci prožívat celý rok.

Přeji vám mnoho úspěchů v tomto snažení i hodně radosti z krásných plodů vaší spolupráce na posvěcování světa. Děkuji všem, kteří se do zvaní Spasitele mezi nás zapojí víc, než obvykle. Kéž naše adventní horlivost připraví skutečnou vánoční radost mnohým.

K tomu každému z vás ze srdce žehná

*arcibiskup Jan
s pomocnými biskupy*